

Dosarul nr. 2ra-1902/19

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. V. Severin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, V. Buhnaci, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

9 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Primăria sat. Isacova r-nul Orhei

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianeii Guzun împotriva Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei cu privire la încasarea salariului, compensației, obligarea efectuării înscrierii în carnetul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Primăria sat. Isacova r-nul Orhei și menținută hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătoriei Orhei sediul central

constată:

La 31 martie 2016, Tatiana Guzun a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei cu privire la încasarea salariului, compensației, obligarea efectuării înscrierii în carnetul de muncă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 7 mai 2014, a fost eliberată din funcția de perceptor fiscal în cadrul Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei, prin dispoziția nr. 17.

A menționat că eliberarea sa din funcție a fost contestată în instanța de judecată, iar prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 9 decembrie 2014 a fost reîncadrată în câmpul muncii în funcție de perceptor fiscal al Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei.

A mai invocat că, întru executarea acestei hotărâri a fost emisă dispoziția nr. 70 din 15 decembrie 2014, prin care a fost reîncadrată în funcția de specialist în Primăria sat. Isacova r-nul Orhei începând cu data de 15 decembrie 2014 și achitarea unui salariu lunar în mărime de 3074 de lei.

Suplimentar, a indicat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2015, devenită irevocabilă prin încheierea din 4 noiembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată hotărârea primei instanțe și respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă ea.

A mai relatat că în perioada 9 decembrie 2014 - 25 iunie 2015 a activat în funcția de prestator fiscal, dar nu i s-a achitat salariul pentru perioada care a activat, respectiv, ce constituie perioada de 6 luni și 16 zile.

Despre faptul că s-a prezentat la locul de muncă toată această perioadă o demonstrează și certificatul eliberat de către angajator încă iunie 2015.

Totodată, a considerat că deoarece, nu i s-a achitat salariul pentru munca efectuată, deși se prezenta zilnic la locul de muncă, a scris o plângere la ITM Orhei, dar care a rămas fără răspuns.

Și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 142, 145, 330, 355 Codul muncii, art. 85, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei în beneficiul său a sumei de 20082,4 de lei cu titlu de salariu, pentru funcția de specialist în Primăria sat. Isacova r-nul Orhei pentru perioada 10 decembrie 2014 - 25 iunie 2015; încasarea compensației de întârziere, cauzat prin întârzierea achitării salariului în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii; încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamanta a depus cereri de majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a invocat că pe parcursul examinării cauzei a stabilit faptul că în calcularea salariului restant neachitat de către pârâtă a fost admisă o eroare de calcul, astfel că s-a făcut calculul cu indicarea salariului mediu de 3074 de lei în loc de 3072 de lei.

Prin urmare, a considerat că pentru perioada 10 decembrie 2014 - 25 iunie 2015 suma corectă care urmează să fie încasată cu titlu de salariu restant este de 20100, 20 de lei.

Suplimentar, a considerat necesară efectuarea în carnetul de muncă a înscrierii informației despre reîncadrarea în funcția de percepător fiscal-specialist la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei de la data de 10 decembrie 2014 în baza hotărârii Judecătorei Orhei și dispoziția nr. 10 din 10 decembrie 2014 și despre eliberarea din funcția de percepător fiscal-specialist din cadrul Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei la data de 25 iunie 2015 în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016.

Prin hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Orhei sediul central, a fost admisă acțiunea, fiind încasată de la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei în beneficiul Tatianeii Guzun suma de 20100,20 de lei cu titlu de salariu, pentru funcția de specialist în Primăria sat. Isacova r-nul Orhei pentru perioada 10 decembrie 2014 - 25 iunie 2015.

A fost încasată de la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei în beneficiul Tatianeii Guzun suma de 23007,80 de lei cu titlu de compensație de întârziere în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii.

A fost obligată Primăria sat. Isacova r-nul Orhei să efectueze înscrieri în carnetul de muncă a Tatianeii Guzun despre reîncadrarea în funcția de percepător

fiscal/specialist la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei de la data de 10 decembrie 2014 în baza hotărârii Judecătorei Orhei din 9 decembrie 2014 și dispoziției nr. 10 din 10 decembrie 2014 și despre eliberarea din funcția de percepător fiscal/specialist din cadrul Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei la data de 25 iunie 2015 în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016.

A fost încasată de la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei în beneficiul Tatianeii Guzun suma de 4000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 22 mai 2019, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel Tatiana Guzun a depus cerere privind încasarea compensației în temeiul art. 330 alin. (2) Codul muncii, recalculată la data de 21 mai 2019, prin care a solicitat încasarea de la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei în beneficiul său a sumei de 6 572,78 de lei cu titlu de compensație de întârziere prevăzută de art. 330 Codul muncii și cheltuielilor de judecată suportate în instanța de apel.

Prin decizia din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Primăria sat. Isacova r-nul Orhei și menținută hotărârea din 28 iunie 2018 a Judecătorei Orhei sediul central.

A fost încasată de la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei în beneficiul Tatianeii Guzun suma de 7014,86 de lei cu titlu de compensație prevăzută de art. 330 Codul muncii și suma de 1300 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în instanța de apel.

Instanțele de judecată au constatat că, deși prin dispoziția Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei nr. 70 din 15 decembrie 2014, Tatiana Guzun a fost reîncadrată în funcția de specialist, începând cu data de 15 decembrie 2014 cu salariu mediu lunar în mărime de 3074 de lei, angajatorul nu și-a onorat obligațiile față de angajată de achitare a salariului pentru munca prestată.

Totodată, au considerat întemeiată și pretenția cu privire la compensarea de întârziere în temeiul art. 330 Codul muncii și obligarea efectuării înscrierii în carnetul de muncă referitor la reîncadrarea în funcția de percepător fiscal/specialist la Primăria sat. Isacova r-nul Orhei de la data de 10 decembrie 2014 în baza hotărârii Judecătorei Orhei din 9 decembrie 2014 și dispoziției nr. 10 din 10 decembrie 2014 și despre eliberarea din funcția de percepător fiscal/specialist din cadrul Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei la data de 25 iunie 2015 în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016.

La 8 august 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Primăria sat. Isacova r-nul Orhei a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au aplicat eronat cadrul legal al speței, ce se manifestă prin examinarea subiectivă a cauzei, prin ignorarea unor argumente cheie și combaterea superficială a argumentelor complementare.

A mai indicat că, instanța de apel a examinat cauza în lipsa reprezentantului Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei, fără citarea legală despre ziua și locul examinării.

La data de 22 mai 2019, a fost la ședința de judecată de la Curtea de Apel Chișinău, la care Primăria sat. Isacova r-nul Orhei a participat, solicitând din timp amânarea ședinței de judecată.

După ședința de judecată din 22 mai 2019, în adresa Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei, cât și a reprezentantului acesteia nu a parvenit nicio citație pentru examinarea cauzei.

Deși în decizia din 12 iunie 2019, instanța a făcut mențiunea că procedura de citare legală a Primăriei sat. Isacova r-nul Orhei a fost respectată, la dosar lipsește vreo dovadă în acest sens, fapt prin care a considerat că recurenteii i-a fost lezat dreptul la apărare.

A mai indicat că, imediat după emiterea dispoziției nr. 70 din 15 decembrie 2014, angajatorul a asigurat-o pe intimată cu loc de muncă în incinta Primăriei, acordându-i deja un alt birou de lucru, cu aceleași condiții, fapt cu care nu a fost de acord intimata, insistând să-i fie acordat biroul vechi, care deja fusese ocupat de altă persoană.

Instanța de fond urma să ia în considerație faptul că angajatorul decide asupra locului de muncă în care să activeze lucrătorul, ultimul având obligația să-și exercite atribuțiile de serviciu.

Astfel, intimata a refuzat să activeze în biroul acordat și să îndeplinească oricare acțiuni de lucru, așa că din data de 15 decembrie 2014 până la 25 iunie 2015 Tatiana Guzun nu s-a mai prezentat la muncă și nici nu și-a exercitat atribuțiile de serviciu.

Faptul că intimata nu s-a prezentat la locul de muncă se confirmă prin actele de constatare din 5 ianuarie 2015, 2 februarie 2015, 27 februarie 2015, 31 martie 2015, 30 aprilie 2015, 29 mai 2015 și 25 iunie 2015, întocmite la demersul secretarului Consiliului sat. Isacova, Aurica Frățescu.

Dat fiind că Tatiana Guzun nu a ieșit la lucru, în această perioadă de timp funcția de preceptor fiscal a fost exercitată de către Feodora Cupcenco, care a fost tabelată și salarizată, circumstanțe ce au fost ignorate de instanța de apel.

La fel, instanța de apel a ignorat confirmarea executorului judecătoresc Victoria Țarină din 22 iulie 2016 prin care s-a menționat că prin ordinul nr. 70 din 15 decembrie 2014 Primăria sat. Isacova r-nul Orhei a reîncadrat-o pe Tatiana Guzun în funcție, procedura de executare fiind încetată, iar alte cereri și demersuri din partea creditorului nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 8 august 2019 în termenul legal.

La 13 septembrie 2019, Tatiana Guzun a depus referință la recursul declarat de către Primăria sat. Isacova r-nul Orhei, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Primăria sat. Isacova r-nul Orhei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Primăria sat. Isacova r-nul Orhei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Este de menționat că argumentul invocat în recurs de către Primăria sat. Isacova r-nul Orhei cu privire la încălcarea procedurii de citare legală a

reprezentantului său la examinarea cauzei în instanța de apel, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, prevederile art. 100 alin. (3) CPC direct indică că participanții la proces care au fost citați și nu au participat la ședința de judecată la care a fost amânată judecarea cauzei vor putea invoca lipsa citării ulterioare numai în cazul în care vor demonstra că au fost în imposibilitatea de a cunoaște data judecării cauzei.

La caz, se atestă că Primăria sat. Isacova r-nul Orhei a fost legal citată pentru ședința de judecată din 22 mai 2019 a instanței de apel, avocatul Boris Dariev depunând o cerere de amânare a ședinței care a fost admisă de instanța de apel, ședința de judecată fiind amânată pentru o altă dată, iar recurenta nu a demonstrat imposibilitatea de a cunoaște despre data acesteia.

Prin urmare, Primăria sat. Isacova r-nul Orhei cunoștea despre existența și examinarea cauzei în instanța de apel, fiind legal înștiințată despre ședințele de judecată în instanța respectivă, astfel având obligația de a întreprinde măsurile necesare de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt, însă, ignorat de aceasta.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Primăria sat. Isacova r-nul Orhei urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Primăria sat. Isacova r-nul Orhei împotriva deciziei din 12 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh